

זוהר תהילים

נַחַשׁ, סְטָה לְךָ מִדֶּרֶךָ, שָׁהָרִי אֹתוֹ הָאִישׁ
שָׁב וְהַתְּנַחֵם עַל מַה שָׁעַשָּׂה, וְלֹא יוֹסִיף
לְעַשּׂוֹת אֹתוֹ דָּבָר. תִּמְהֹן הַחֲבָרִים. אָמַר
רַبִּי אַבָּא: מַה זוּ? אָמַר לֵהֶם: שְׁתַקְנָה. אָמַר
רַבִּי אַלְעֹזֶר: נַחַשׁ נַחַשׁ, אָמַר שְׁלַחְשׁוּ לְךָ
מִשְׁמִים, הַתְּנַחֵם אֹתוֹ הָאִישׁ, וְשֵׁם בְּרַצְנוֹ
שֶׁלְאָיָשׁוּב לְחַטָּאת הַזָּהָה לְעוֹלָמִים, סְטָה לְךָ
מִדֶּרֶךָ! קָם הַנַּחַשׁ בְּקִיּוֹמוֹ, וְלֹא נִסְעַ לְכָאן
וְלְכָאן. שָׁב כְּמוֹ מִקְדָּם, וְאָמַר לוֹ: נַחַשׁ
נַחַשׁ, יַדְעַתִּי מַה שָׁאַתָּה רֹצֶחֶת. שָׁוב
מִדֶּרֶךָ, שָׁהָרִי גּוֹי רְשָׁעָבָא, שָׁעַשָּׂה רָעָ
לִיהוּדי אַחֵר, וְהַגָּה הוּא יִשְׁן בְּמַעֲרָתָה. לְךָ
וּהְרָגֶג אֹתוֹ: מִיד חֹזֶר אֹתוֹ הַנַּחַשׁ, וְדָלָג
דָּלָגִים לְפָנֵיכֶם. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר: חֲבָרִים,
אָס לְאָהִיתִי כָּאן, כִּמֵּה רְעוֹת הִיה עוֹשָׂה
אֹתוֹ נַחַשׁ, שָׁהָרִי אִישׁ אֶחָד יְהוּדִי עָשָׂה
מַעֲשָׂה שֶׁל חַטָּאת, וְטָרַם שָׁב בְּתִשׁוּבָה,
לְחַשְׁוֹל נַחַשׁ הַזָּהָה לְהַרְגֵּג אֹתוֹ, וּנְמַלֵּךְ אֹתוֹ
הָאִישׁ בֵּין קָה וּבֵין קָה, וְהַתְּנַחֵם מִחְטָאוֹ,
וְאָמַר שֶׁלְאָיָשׁוּב לְעוֹלָמִים לְחַטָּאת הַזָּהָה,
וְעַל זוּ נִצְלָל מִן הַדִּין.

אָמְרוּ הַחֲבָרִים לַרְבִּי אַלְעֹזֶר: בִּמְהַ יַּדְעַת?
אָמַר לָהֶם: סִימַן נִתְן לִי אַבָּא, וְאַנִּי
מֵפִיר בָּו. אָמְרוּ לוֹ: מִילָא הַנַּחַשׁ שְׁהִכְרַת
בָּו, אֹתוֹ שְׁהַתְּנַחֵם וּשְׁבָ מִחְטָאוֹ בִּמְהַ
יַּדְעַת? אָמַר לָהֶם: כְּשֵׁהִיה הַוָּלֵךְ אֹתוֹ
נַחַשׁ, קַשְׁקַשְׁיו הַיּוֹעֲלָם וּזְנוּבָה זְקוּנָה,
וְהַוָּא שְׁהָלֵךְ בְּכַהְלָה. רֹוח אַחֲר הַיה הַוָּלֵךְ
כְּנַגְדָו, וְהַיה קוֹרָא לְפָנָיו: שָׁוב מִדֶּרֶךָ,
שָׁהָרִי אֹתוֹ הָאִישׁ שָׁב מִחְטָאוֹ וְהַתְּנַחֵם.
וְאֹתוֹ הַנַּחַשׁ הָרָע לְאָהִיה מִקְשִׁיב, עַד
שִׁתְּנַתְּנוּ לוֹ כְּפָר בָּמָקוֹם אֹתוֹ אִישׁ שְׁהַתְּמִיכָב
הַרְגִּיה, וּשְׁבָ מִדֶּרֶכָו וְהַתְּנַחֵם. שָׁקֵף דָּרָךְ
עַבְרָ לְפָנֵיכֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי אַלְעֹזֶר: נַחַשׁ

לְעַד. מַה זוּ עֻמְדַת לְעַד? שְׁעֻמְדַת תִּמְיד
בָּאֹותָה טְהָרָה, וְלֹא זוּ מִמְּנָה לְעוֹלָמִים.
אָמַר לוֹ, יִרְאַת הֵ' כְּתֻובָה, וְלֹא תּוֹרָה. אָמַר
לוֹ, כִּי הָוּ וְדָאי, שָׁהָרִי הַתּוֹרָה בָּאָה מִצְדָּ
הַגְּבוּרָה. אָמַר לוֹ, וְמִשְׁמָ יִצְחָק?! מִפְּאָן
יִצְחָק! שְׁכַתּוֹב רַאשֵׁת חִכְמָה יִרְאַת הֵ',
וְכַתּוֹב יִרְאַת הֵ' טְהָרָה. [דף פ"א ע"א]
וְתּוֹרָה נִקְרָאת קָדְשָׁה, שְׁכַתּוֹב כִּי קָדוֹשׁ אַנִּי
הֵ', וְזוּ הַתּוֹרָה שְׁהָיָה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַעֲלִיוֹן.
וְעַל כֵּן, מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל בָּה בְּנְתָהָר, וְאָמַר כֵּה
מִתְקִדְשָׁה, שְׁכַתּוֹב קָדְשִׁים תְּהִיוּ. לֹא כְּתֻובָ
קָדְשִׁים הָיוּ, אֶלָּא תְּהִיוּ, תְּהִיוּ וְדָאי. אָמַר
לוֹ, כִּי הָוּ, וְמִקְרָא כְּתֻובָ (שְׁמוֹת יט) וְאַתָּם
תְּהִיוּ לִי מִמְּלָכָת כְּהַנִּים וּגּוֹי קָדוֹשׁ, וְכַתּוֹב
אֶלָּה כְּדָבָרִים וּגּוֹי. לִמְדָנוּ, קָדְשַׁת הַתּוֹרָה
קָדְשָׁה שְׁעַולָה עַל כָּל הַקָּדְשׁוֹת. וְהַקָּדְשָׁה
שֶׁל הַחִכְמָה הַגְּסִתָּה עַולָה עַל הַכָּל. אָמַר
לוֹ, אֵין תּוֹרָה בְּלִי חִכְמָה, וְאֵין חִכְמָה בְּלִי
תּוֹרָה, וְהַכָּל הוּא בְּדַרְכָה אַחֲתָה וְהַכָּל אַחֲרָה,
אֶלָּא תּוֹרָה נִמְצָאת עִם הַחִכְמָה הַעֲלִיוֹנה,
וּבָה הִיא עֻמְדַת, וּבָה נִטְעוּ שְׁרָשִׁיה מִכָּל
הַאֲדָרִים.

מִעְשָׂה: רַבִּי אַלְעֹזֶר וְהַנַּחַשׁ - מִשְׁפְּטֵי הֵ'
אָמַת אַדְקוֹ יְחִידָה

מִשְׁפְּטֵי הֵ' אָמַת אַדְקוֹ יְחִידָה (דף ס"ו). מִהְשָׁמְתוֹת
בָּמִדְבָּר ס"י וְזֶה הַלְּכוֹ הַחֲבָרִים, וְהַשְּׁמָשׁ הַיִּתָּה
מִאַד חִזְקָה. רָאוּ אֹתוֹ שְׁרִיה בִּיפִי שֶׁל
עַשְׁבִּים, וּמִים יוֹצְאִים לְכָל צָד, וּעַצְמִים שֶׁל
שְׁדָה רַבִּים. יִשְׁבּוּ שָׁם. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר:
כִּמֵּה נָאָה מָקוֹם זוּ לְנוֹתָה בָו. בְּעַד שְׁהָיו
יֹשְׁבִּים, הַגָּה נַחַשׁ גָּדֵל בָא, בְּחִזְקָה שְׁמָשׁ.
עַבְרָ לְפָנֵיכֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי אַלְעֹזֶר: נַחַשׁ

זוהר תהילים

וآخر שונמלך ושב מחתאו, בעת הוא התקבב מעצמו, והקדוש ברוך הוא קורא עלייו ואומר, מאשר יקרת - אתה מעצמך יקרת. בעני נכברת ואני אהבתך, שהרי אין אהבה לקדוש ברוך הוא עם אדם בועלם, אלא למי شب מחתאו, ועל זה ואני אהבתך. אבל מה עשה, שהרי נתת רשות לנחש להזיק. זהה עצה - ואtan אדם תחתייך. מיהו האדם שנמן הקדוש ברוך הוא כפר תחתייך? אותו האדם שבא ממהם של הציד הרע, שאותו הנחש יאלל משלו, שפטוב ואtan אדם, אל תקרי אדם אלא אrome. ולאמים, זה הוא (בראשית כה) ולאם מלאם יאמץ, וזה זרעו של עשו שנמן פתח נפשו.

בעוד שהיו יושבים, הנה אותו קיהודי שגמל אותו הגוי ההוא, שהרג אותו הנחש ברוך על עקבו, ולא היה נבדל ממשנו. לאחר נפרד מעקבו, ועליה על גרוןו, ונכרך שם. ומשם ירד על עקבו, ולא היה נפרד ממשנו. מצאו לו ארנק אחד מלא דינרים, שגוזל ליהודי אחד בדרך והבה אותו. נטל רבבי אלעזר את הארכן, ואמר: ברוך הרחמן, שבכל הוא עושא שליחות. **שבו** לאותו המקום שהיו.

בכח ואמר, (תהלים יט) 'משפטי ה' אמת אדרקו יחריו. דינו של רבון העולם הם אמת. لما הם אמת, מושם שאדרקו יחרדו? שהרי בשעת הדין, בשהקדוש ברוך

הנחש למעלה ולמטה - כיון שננתנה לו רשות, לא שב, עד שמשלים אותו הדין הרע שננתנה לו רשות לעשות, או שיתנו לו במקומו רשות אחר ככפר, שהרי לא יצא ריקם, כיון שננתנה לו רשות.

אמר לו: מילא כל זה, אותו גוי שאמרך שנמן לו כפר במה ידעך? אמר להם: כיון שדברת לנווח, אותו הרום שהיה הולך כנגדו ולחש לו שישוב לדרךו, שהרי התנעם אותו האיש, הוא דרג על אconi ואמר לו:

תמהו החבירים. אמר רבבי אלעזר: חבירים, נלק ונראה, שהרי הנחש כבר עשה את מה שעשה. כמו וקרבו לסלע אחד באותו השדה. מצאו אותו הגוי מת, והואתו הנחש ברוך על עקבו, ולא היה נבדל ממשנו. לאחר נפרד מעקבו, ועליה על גרוןו, ונכרך שם. ומשם ירד על עקבו, ולא היה נפרד ממשנו. מצאו לו ארנק אחד מלא דינרים, שגוזל ליהודי אחד בדרך והבה אותו. נטל רבבי אלעזר את הארכן, ואמר: ברוך הרחמן, שבכל הוא עושא שליחות. **שבו** לאותו המקום שהיו.

פתח רבבי אלעזר ואמר, (ישעה מא) מאשר יקרת בעני נכברת ואני אהבתך. ואtan אדם תחתייך ולאמים פתח נפשך. מאשר יקרת?! יקר היה צרך להיות, וכן צרך: מאשר אתה יקר בעני. מה זה יקרת? מכלל שהוא מעצמו התקבב. כי הוא ודי, שכל אדם שהוא בחוכה לפניו הקדוש ברוך הוא, בראשונה הוא מזלו. והוא חועבה לפניו הקדוש ברוך הוא,